

Шляхи удосконалення підготовки лікаря загальної практики на кафедрі поліклінічної терапії

Українська медична стоматологічна академія

Казаков Ю.М., Звягінцева Л.А., Штомпель В.Ю., Трибрат Т.А., Боряк В.П.

Поліклінічний етап реабілітації хворих з внутрішньою патологією нині набуває особливого значення. Не викликає суперечностей необхідність посилення профілактичної спрямованості в роботі амбулаторно-поліклінічних закладів. Провідна роль в організації лікувально-діагностичної допомоги населенню належить дільничному лікарю, зокрема терапевту. Формування і становлення особистості майбутнього спеціаліста-лікаря значною мірою полягає в активізації самостійної пізнавальної діяльності студентів під час навчання. Свідомо опановувати знання та вміння амбулаторного ведення хворих студенти можуть лише за активної всебічної участі в роботі підрозділів поліклінічної служби. Клінічними базами кафедри є добре оснащені лікувальні заклади. Це дозволяє організувати самостійну роботу студентів у достатньому обсязі, забезпечити наочність навчання. Навчально-клінічні конференції, які проводяться зі студентами шостого курсу, мають мету відпрацювання та удосконалення клінічного мислення у студентів. В навчальному процесі кафедра користується також своїми науково-діагностичними та лікувально-реабілітаційними лабораторіями. Знайомство з сучасними біофізичними методами лікування поширює професійні уміння, збуджує творчу активність студентів, що відповідає принципу свідомості навчання. Для підготовки студентів кафедра використовує базу медичного науково-діагностичного центру, де засвоюються елементи сімейної медицини із застосуванням комп'ютерного банку даних про пацієнтів. Оптимізації навчального процесу на кафедрі сприяє також індивідуалізація навчання. Оволодіння знаннями та практичними навичками з предмета поліклінічної терапії певною мірою можна вважати етапом підготовки сімейного лікаря – лікаря загальної практики – перспективного напрямку реформування вищої медичної освіти і охорони здоров'я населення.